

BIO, dr inż. Wojciech Ostrowski

Dr inż. Wojciech Ostrowski pracuje w Zakładzie Fotogrametrii, Teledetekcji i SIP Politechniki Warszawskiej oraz w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, łącząc kompetencje geodezyjne z badaniami nad dziedzictwem kulturowym. Specjalizuję się w wykorzystaniu fotogrametrii, teledetekcji i GIS w archeologii, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji i analizy obiektów historycznych. Od 2013 roku bierze udział w krajowych i międzynarodowych projektach archeologicznych, także tych realizowanych w ramach programów UNESCO, NCN i NPRH. Jego praca magisterska poświęcona była zastosowaniu lotniczego skaningu laserowego (ALS) w archeologii, a jej część powstała we współpracy z TU Wien i LBI ArchPro. Jest członkiem organizacji naukowych działających na styku archeologii i technologii cyfrowych, m.in. CAA i AARG. Rozwija też metody tworzenia cyfrowych modeli i bliźniaków 3D obiektów dziedzictwa kulturowego. Od 2011 roku wykorzystuje UAV m.in. w dokumentacji archeologicznej, w tym od 2015 roku platformy wyposażone w skanery LIDAR. W CENAGIS kieruje Laboratorium Przetwarzania Danych Lotniczych i Satelitarnych, gdzie rozwijam również metody analizy danych dla ochrony dziedzictwa.

Wystąpienie poświęcone będzie wynikom interdyscyplinarnych badań prowadzonych na terenie byłego obozu zagłady Treblinka II, których celem jest odtworzenie topografii obozu oraz lepsze zrozumienie mechanizmów jego funkcjonowania. Głównym celem wystąpienia jest ukazanie w jaki sposób nowoczesne technologie geoinformacyjne, analiza materiałów archiwalnych, badania geofizyczne i archeologia pozwalają ponownie odczytywać krajobraz miejsca niemal całkowicie zatartego po wojnie. Szczególne znaczenie mają badania gabinetowe, obejmujące analizę archiwalnych zdjęć lotniczych, map i relacji świadków, które stanowią podstawę do formułowania hipotez terenowych. Zostaną również omówione wyniki badań geofizycznych, umożliwiających nieinwazyjne rozpoznanie struktur ukrytych pod powierzchnią gruntu. Ważnym elementem prezentacji będą także wyniki badań archeologicznych, prowadzonych z poszanowaniem charakteru miejsca pamięci. Połączenie tych metod doprowadziło do identyfikacji zarówno wcześniej znanych, jak i nowych reliktyw infrastruktury obozowej, w tym pozostałości związanych ze strefą komór gazowych. Badania te pokazują, że nawet w miejscach celowo zniszczonych możliwe jest odzyskiwanie wiedzy o ich układzie przestrzennym i historii. W szerszej perspektywie wystąpienie będzie próbą odpowiedzi na pytanie, jak technologia może wspierać nie tylko poznanie przeszłości, lecz także ochronę pamięci o ofiarach.